

Vlaams
Parlement

vergadering **C213 – ECO25**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 28 april 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toepassing van de taalwetgeving in ondernemingen - 1274 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de ondersteuning van oudere werknemers - 1566 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de achteruitgang van de tewerkstellingsgraad van arbeidsgehandicapten - 1848 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de omgang van interimkantoren met buitenlandse verpleegkundigen - 1629 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de controle op de private arbeidsbemiddeling - 1671 (2010-2011)	10
Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beperkte toegankelijkheid van de Vlaamse arbeidsmarkt voor nieuwkomers van buiten de EU - 1506 (2010-2011)	14
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het antwoord van de Vlaamse Regering aan de Europese Commissie over het toepassingsgebied van de Winwinlening - 1740 (2010-2011)	20
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opleidingen die in het kader van het systeem van de opleidingscheques gevolgd worden en over het profiel van de gebruikers van opleidingscheques - 1579 (2010-2011)	22
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanmoedigingspremies - 1735 (2010-2011)	25
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over co-sourcing - 1713 (2010-2011)	27

■

Waarnemend voorzitter: de heer Matthias Diependaele, ondervoorzitter**Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toepassing van de taalwetgeving in ondernemingen - 1274 (2010-2011)**

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat we het erover eens zijn dat een correcte toepassing van de taalwetgeving in de Vlaamse ondernemingen bijzonder belangrijk is.

Het decreet van 19 juli 1973 maakt het exclusieve gebruik van de Nederlandse taal in de sociale betrekkingen verplicht voor elke werkgever die een uitbatingsetel heeft in het Nederlandse taalgebied. In het homogeen Nederlandse taalgebied geldt de taalwetgeving op het bedrijfsleven voor alle bedrijven en werkgevers, of ze nu een commerciële of handelsactiviteit uitoefenen. Het Nederlands is dus verplicht voor alle individuele en collectieve contacten zowel mondeling als schriftelijk tussen werkgevers en werknemers die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met de tewerkstelling, zoals onder meer opdrachten, mededelingen, dienstnota's, sociale akten en documenten, boekhoudkundige documenten voorgeschreven door de wet, personeels- of dienstbijeentkomsten, ontslagdocumenten enzovoort.

Daarnaast zijn er ook een aantal regels voor het gebruik van computerprogramma's. Er is geen wetgeving of decreet, maar wel een zeer duidelijk advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht die uitdrukkelijk stelt dat de computerprogramma's in de Nederlandse taal moeten zijn opgesteld, behalve voor die programma's die zo specifiek verbonden zijn aan de aard van het bedrijf, meestal multinationals.

De toezichtsambtenaren van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben hierbij uitgebreide bevoegdheden. Ze kunnen optreden bij klachten en zelf initiatieven nemen zoals spontane of integrale controles doen. Uit de praktijk blijkt dat vandaag deze taalwetgeving in Vlaanderen steeds minder wordt gerespecteerd. Bedrijven lappen eventuele sanctioneringsmaatregelen aan hun laars. In grote ondernemingen wordt het Engels steeds meer gebruikt als voertaal, als gevolg van de internationalisering van het bedrijfsleven. Ik heb toch ook kennis van veel klachten van bedrijven met een maatschappelijke zetel in Brussel of in Wallonië en uitbatingsetels in Antwerpen, Gent of Hasselt en die de taalwetgevingsregels aan hun laars lappen. Ik zal geen namen noemen, maar ik heb al verschillende procedures gevoerd en die telkens – sta me toe te zeggen dat het ook niet zo moeilijk is – met glans gewonnen.

Ik denk dat het belangrijk is om uw aandacht te vestigen op deze stijgende problematiek zodat u een aantal maatregelen kunt uitwerken.

Minister, hebt u kennis van inbreuken betreffende de taalwetgeving op de werkvloer in de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer in Vlaanderen? Hebt u initiatieven genomen om erover te waken dat in Vlaanderen de belangrijke taalwetgeving wordt gerespecteerd?

Aangezien er steeds meer wordt gebruikgemaakt van het Engels in het bedrijfsleven, is het nodig en nuttig om initiatieven te nemen om deze bedrijven op de hoogte te brengen van de verplichte taalwetgeving. Hebt u initiatieven genomen om de bedrijfswereld te sensibiliseren de verplichte taalwetgeving te respecteren in de sociale betrekkingen met de werknemers? Wat zijn dan de resultaten?

De toezichtsambtenaren van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie hebben belangrijke bevoegdheden. Welke inspanningen levert deze inspectie? Treden die mensen actief op tegen inbreuken? Wat ligt aan de basis van dit optreden en in welke mate wordt

gebruikgemaakt van integrale controles, spontane controles en/of klachten? Wat zijn de resultaten van deze controles en kunt u mededelen wat de aard is van de vastgestelde inbreuken? Op welke wijze wordt de inspectie door u ondersteund en aangemoedigd?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik word door de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie in kennis gesteld van de resultaten van de controles op het decreet van 19 juli 1973 over het taalgebruik in het Vlaamse bedrijfsleven. De controles worden jaarlijks gehouden als vaste rubriek in de boordtabellen van de inspectiedienst. In 2010 voerde de inspectie 27 dergelijke taalcontroles uit. In 2009 werden er 20 uitgevoerd.

U hebt de vraag in februari gesteld. Ook in 2011 zijn dergelijke controles gepland. In 2010 waren er 27 controles en zijn er 22 overtredingen vastgesteld. In 2009 waren er 20 controles en 14 overtredingen. De helft van die 22 overtredingen in 2010 ging over arbeidsovereenkomsten die eentalig in het Frans waren opgesteld. Daarnaast werden in 7 gevallen ook loonfiches, individuele rekeningen en facturatie eentalig in het Frans opgesteld. Een duidelijke minderheid van de inbreuken – namelijk 4 – betrof het gebruik van documenten die eentalig in het Engels werden opgesteld.

Ik zal even recapituleren. Er waren elf arbeidsovereenkomsten in het Frans, zeven loonfiches en dergelijke in het Frans en vier documenten die eentalig in het Engels waren. Bij geen van de vastgestelde inbreuken in 2009 en 2010 waren anderstalige computerprogramma's betrokken.

Wat de bewustmaking van de bedrijfswereld betreft, zorgt de aanwezigheid van de inspectie en de wetenschap dat dergelijke controles worden uitgevoerd voor een sensibiliserend effect. Natuurlijk werkt de inspectie ook mee. De Dienst Algemeen Regeringsbeleid (DAR) heeft bijvoorbeeld een brochure opgesteld voor de Rand: 'Uw bedrijf in de Vlaamse Rand. De Vlaamse overheid adviseert.' De inspectie werkt dan mee. Rond de taalwetgeving wordt dat specifiek opgenomen. Aan dat initiatief van de DAR heeft de inspectie meegewerkt. Op die manier zorgt men ook voor sensibilisering bij het Agentschap Ondernemen, het Huis van het Nederlands, de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) en het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka). Ook wij hebben toen het aspect van de taalwetgeving mee aan bod laten komen in die brochure.

In 2010 werden er 27 controles uitgevoerd. Een aantal daarvan zijn gebeurd naar aanleiding van integrale controles in andere bevoegdheidsdomeinen van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie. Bij de tewerkstelling van buitenlandse werknemers ging het om 14 gevallen en bij private arbeidsbemiddeling om 4 gevallen. In 9 gevallen gebeurde dat ook naar aanleiding van een melding of een klacht. Het groot aantal overtredingen bij controles heeft te maken met het feit dat we ingaan op klachten. Die klachten zijn gewoonlijk wel gegrond. Er zijn er wel maar 9 geweest.

Tegen 22 vastgestelde inbreuken werd 10 keer opgetreden door middel van een pro justitia en 12 keer via een waarschuwing. In 2009 werd tegen de 14 vastgestelde inbreuken 7 keer opgetreden met een pro justitia en 7 keer met een waarschuwing.

Uit de verhouding tussen het aantal inbreuken en het aantal controles kunt u opmaken dat we het nut van dergelijke controles zeker inzien en dat we die zeker zullen voortzetten in de toekomst.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik dank u voor uw antwoord en de illustratie ervan met een aantal duidelijke cijfers. Ik ben zeer tevreden met uw slotopmerking dat het, gelet op de verhouding tussen controles en inbreuken, belangrijk is daar aandacht aan te besteden.

Ik besef natuurlijk ook wel dat het gros van de klachten wel gegrond is. In dergelijke zaken dienen mensen niet gemakkelijk een klacht in. Ik zou er echter toch willen op aandringen om

in die ondernemingen met zetel in Brussel of Wallonië en met talrijke uitbatingsetels, vaak in onze shoppingcentra, heel veel aandacht aan deze problematiek te blijven besteden. Minister, vanuit uw vorig professioneel leven kent u de voorbeelden zeker zo goed als ik. Misschien moeten de controles nog worden opgevoerd.

Waarom vraag ik dat? Het zijn vooral de zwakkeren die hierdoor worden getroffen. Ik denk dan aan de zwakkeren die een eentalig Franstalige ontslagbrief krijgen of die een eentalige arbeidsovereenkomst hebben. Ze weten niet altijd hoe ze moeten reageren. Ze zijn niet altijd rad van tong. Ze worden bijna verplicht daartegen te procederen. Gelukkig volgen onze rechtbanken in Vlaanderen die klachten en passen ze nauwgezet de taalwetgeving toe. Ik ben daar heel tevreden over. Via meer controles kan men deze mensen misschien helpen, zodat ze niet gedwongen worden eerst een klacht in te dienen en te procederen.

Ik dank u in elk geval voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de ondersteuning van oudere werknemers - 1566 (2010-2011)

De heer Matthias Diependaele: Minister, uit een enquête die het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) afnam bij meer dan 560 grote bedrijven blijkt dat de meeste werkgevers verwachten dat ze na de crisis opnieuw zullen aanwerven. Ze zijn daar eigenlijk al mee bezig. Het gaat zowel om nieuwe vacatures als vervangingsvacatures voor werknemers die binnenkort met pensioen gaan. Hierdoor zouden de komende 5 jaar naar schatting 151.000 vacatures opengesteld worden.

Om te vermijden dat het personeelstekort prangend wordt, zoals al het geval is in sommige ondernemingen, overwegen sommige werkgevers ondersteunende maatregelen om hun personeel langer aan het werk te houden. In dat verband vraagt onder andere Ford Genk aan de overheid hulp om oudere werknemers zo lang mogelijk aan boord te houden door hun arbeidsomstandigheden te verbeteren en de werklast te verlagen. Binnen 2 jaar zijn 2000 van de 4900 werknemers van Ford Genk immers ouder dan 50 jaar.

Minister, hebben er al bedrijven contact opgenomen met u of uw administratie om mogelijke maatregelen om oudere werknemers langer aan boord te houden, te bespreken? Welke input kunt u geven aan bedrijven om 50-plussers langer aan het werk te houden en werkbaar werk te geven? Hebt u zicht op het aantal bedrijven en sectoren dat wordt geconfronteerd met een forse stijging van het aantal en aandeel oudere werknemers? Hoe anticipeert het beleid op de vergrijzing in die sectoren?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik vind het jammer dat er zo weinig aanwezigen zijn, te meer omdat ik naar aanleiding van deze vraag om uitleg de visie die ik nu bespreek met de Vlaamse sociale partners, naar voren wil brengen. We moeten dit in een bredere context bekijken. Ik heb er gisteren iets over gezegd in de plenaire vergadering, maar in de commissie kunnen we wat dieper ingaan op enkele aspecten.

We zijn ons ten eerste bewust van het probleem van de toenemende vergrijzing. Iedereen kent de getallen. Slechts 38 procent van de 55-plussers is aan het werk, maar het aantal 65-plussers stijgt continu. Als je weet dat we 76 procent van de mensen die actief kunnen zijn, actief zouden moeten krijgen tegen 2020, en we weten dat er een vergrijzing is, dat er 300.000 mensen met pensioen gaan tegen 2014, dan moeten we maatregelen nemen.

Uiteraard hebben we contacten met bedrijven, zeker in het kader van het opstellen van diversiteitsplannen, waarbij de focus onder andere komt te liggen op leeftijdsbewust personeelsbeleid en retentiebeleid. Een retentiebeleid onderzoekt hoe oudere werknemers kunnen worden ingeschakeld.

We hebben inderdaad cijfers over de vergrijzing van sectoren. Van individuele bedrijven hebben we minder cijfers. Van 2007 tot 2009 is het aantal loontrekkende 50-plussers gestegen van 390.000 naar 460.000, dat is een stijging met 17 procent. Dat wil twee dingen zeggen, namelijk dat meer ouderen aan het werk zijn, maar ook dat de beroepsbevolking aan het verouderen is. Deze tendens zal nog voortgaan in de toekomst.

Vandaag is ongeveer 23 procent van alle werknemers ouder dan 50. Welke sectoren hebben een sterkere en snellere vergrijzing dan gemiddeld? Dat zijn de gezondheidszorg en de personenzorg, de transportsector, de financiële sector en de overheid. Het effect van de vergrijzing is ongeveer hetzelfde bij grote en bij kleine ondernemingen. Daar moet in elk geval wat aan gebeuren.

We moeten dit bekijken in een bredere context. Er zijn vandaag drie grote knelpunten op de arbeidsmarkt. 50 procent van de nieuwe vacatures die er in maart bij de VDAB zijn bijgekomen, zijn voor knelpuntberoepen. Dat is het hoogste cijfer sinds 2006. De knelpuntberoepen zijn een enorm probleem. Dan is er ook de vergrijzing. In het witboek Nieuw Industrieel Beleid staat – het staat ook al in het groenboek – dat de transformatie van een economie of een industrie andere competenties vraagt van mensen dan in het verleden.

Hoe een job van vroeger vandaag wordt ingevuld, is helemaal anders. Een secretaresse van tien jaar geleden deed iets helemaal anders dan een secretaresse van vandaag. De snelheid van competentiewijziging zal nog toenemen. Men zal in de toekomst rapper andere vaardigheden en competenties nodig hebben dan in het verleden.

Het probleem van de vergrijzing dat u hebt geschetst, moeten we toch wat breder bekijken. We moeten een antwoord proberen te zoeken voor die drie knelpunten tegelijk. Als we weten dat we aan een werkzaamheidsgraad van 76 procent moeten komen, dan zeg ik zoals in het Pact 2020 staat: we moeten meer mensen aan het werk krijgen in meer werkbare jobs voor een gemiddeld langere termijn. Die doelstelling kunnen we alleen bereiken als we mensen met goesting in een job kunnen krijgen. Als ze graag doen wat ze doen en als ze plezier hebben in wat ze doen, zullen ze langer en meer willen werken en in een meer werkbare job terecht komen.

We moeten meer naar een filosofie gaan van het valideren van vaardigheden, en minder naar alleen kennis en diploma's. Vandaag kijken we maar naar twee zaken op een cv, naar de diploma's, waar iemand al heeft gewerkt en wat hij of zij er heeft gedaan. Iemand die in de automobielsector werkt, zal dat heel zijn leven doen, en negen kansen op tien in dezelfde firma. Iemand die in de textiel werkt, zal heel zijn leven in de textiel werken. Als een bedrijf een barbecue of iets voor een goed doel organiseert, dan is er veel kans dat de directie nadien zegt: "Heb je gezien wat de Jef daar allemaal heeft gedaan? Amai, dat was knap, hoe hij dat heeft georganiseerd. De Jef heeft competenties en vaardigheden die niet worden ingeschakeld. Dat is een verlies voor het bedrijf, maar ook voor die persoon. Want dat is iets wat hij waarschijnlijk graag doet. Als hij dat zou kunnen doen, zou hij langer, meer en beter kunnen werken."

Als je dat bekijkt, kun je drie dingen doen. De meeste bedrijven maken vandaag wellicht een ondernemingsplan of herstructureringsplan of hoe je het ook noemt. Dat plan zegt wat je in de toekomst gaat doen, met welke producten je je op welke markten gaat aanbieden. De stap verder, bepalen welke competenties je nodig hebt om dat te doen, wordt zelden gezet. Dat is een eerste punt: het ondernemings- of herstructureringsplan vertalen naar welke competenties daarvoor nodig zijn. Competenties, niet: functies. Men zegt dus niet: "We gaan een verkoper aanwerven." Neen, men gaat kijken welke competenties er nodig zijn en welke er in huis

aanwezig zijn, en wat er extra nodig is om het ondernemingsplan te realiseren. Misschien is dat wel: ervaring. Dat is een heel andere filosofie dan de filosofie die bepaalt dat er wordt uitgekeken naar een jonge en dynamische verkoper, om het nogal zwart-wit te zeggen.

Het individu zal ook meer naar zichzelf moeten kijken en zichzelf regelmatig de vraag moeten stellen wat zijn sterktes en zwaktes en zijn competenties zijn, maar ook wat hij in zijn bedrijf of, breder, in de arbeidsmarkt de volgende jaren wil doen, hoe hij zin zal hebben in zijn werk en hoe hij daar zal blijven werken. Hij moet zich afvragen wat hij graag doet en of hij al dan niet kan of wil veranderen. Hij moet zich afvragen – iets wat te weinig gebeurt – of hij op zijn plaats zit. Misschien wil hij wel eens iets anders doen. Misschien moet hij zich heroriënteren. Vandaag zijn dat nog grote uitzonderingen. Maar het kan, en het kan onder begeleiding van een regisseur als de VDAB. Daarom zeg ik dat het niet de VDAB zelf is die alles moet doen. De VDAB kan wel bekijken hoe dat kan worden georganiseerd.

Ten slotte is er de overheid. Jullie weten dat ik met de VDAB naar maatwerk streef. Maatwerk vertaalt zich wat mij betreft ook in de filosofie waarbij je van elk individu de competenties in beeld brengt. Dat gebeurt nu steeds meer bij de VDAB. Natuurlijk niet voor elke werknemer, maar wel voor werklozen. De competenties en vaardigheden in beeld brengen, dat is ruimer dan de diploma's opsommen en de kennis en ervaringen die werden opgedaan met jobs in het verleden. We zoeken uit waar je in de arbeidsmarkt met die kennis en vaardigheden terecht kunt. Dan kan blijken dat er tussen de kennis en vaardigheden die je hebt en de kennis en vaardigheden die je nodig hebt op de arbeidsmarkt een 'gap' is, dat je een opleiding of ervaring mist, of dat je daardoor andere handicaps hebt. Dan zou je de werknemer een rugzak kunnen meegeven. Dan kom je in een heel andere filosofie terecht.

Laat ons eerlijk zijn: niet elke 50-plusser is behoevend. Je zou van elke 50-plusser moeten nagaan wat zijn of haar competenties en vaardigheden zijn, en dan zien of je daarmee op de markt kunt. Als dat niet zo is, kun je iets in de rugzak meegeven. Je moet dat niet automatisch bij iedereen in bepaalde situaties doen. Dat is de richting.

Ik heb dat gesprek gestart met de Vlaamse sociale partners en ik wil met hen in de loop van dit jaar verdere stappen zetten in de richting van oplossingen voor de problemen die ik in het begin van mijn antwoord heb naar voren gebracht. Ik denk dat ook bij de volgende vragen die we vandaag op de agenda hebben staan, zal blijken dat je er met het gewoon reactief voortwerken, waarbij wordt gereageerd op slechte cijfers, niet komt. Hier komen we tot een proactief beleid, waarbij je niet wacht tot iemand in de problemen zit om naar een oplossing te zoeken. We zullen het nodig hebben, als we een oplossing willen bieden aan bedrijven die vandaag geen mensen vinden voor bijvoorbeeld knelpuntberoepen.

– *Mevrouw Patricia Ceysens, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister, dank u voor uw antwoord. U zei meer dan wat ik vroeg, maar ik ben blij dat we nu eens heel uw visie daarop hebben gezien. Ik kan die visie alleen maar onderschrijven. Ik hoop dat de gesprekken met de sociale partners tot concrete acties leiden.

Een paar zaken zijn mij opgevallen. Het is eerst en vooral een goede zaak dat ouderen langer gaan werken. Dat probleem is al langer bekend, maar nu kunnen we daar eindelijk werk van maken. Gisteren hoorden we ook praten over competenties. Alle grote arbeidsmarktexperts spreken van het probleem van de mobiliteit op de arbeidsmarkt. Dat heeft onder andere met die competenties en met die rugzak te maken.

Een ander probleem dat hier al een paar keer aan bod is gekomen, maar dat we misschien te weinig onderschrijven, is de sensibilisering van de bedrijven zelf. Zij creëren bij het uitschrijven van vacatures een fout verwachtingspatroon. Ook daarop moet worden gewerkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de achteruitgang van de tewerkstellingsgraad van arbeidsgehandicapten - 1848 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, de tewerkstellingsgraad van arbeidsgehandicapten ligt sowieso een stuk lager dan die van de totale bevolking. Tussen 2002 en 2007 is op dit vlak een duidelijke inhaalbeweging uitgevoerd. In de loop van die periode is de tewerkstellingsgraad van arbeidsgehandicapten sneller dan die van de totale bevolking verbeterd.

De crisis van de voorbije jaren heeft dit echter tenietgedaan. In 2009 waren er 160.000 werkende arbeidsgehandicapten, of 6 procent van de Vlaamse werkenden. In 2010 werkte 33 procent van de arbeidsgehandicapten en 66 procent van de totale bevolking.

Deze cijfers geven duidelijk weer wat het probleem is. Eind februari 2011 waren ruim 29.000 werkzoekende arbeidsgehandicapten in de cijfers van de VDAB opgenomen. Dat is een lichte verbetering in vergelijking met de voorgaande maanden. Het zijn er echter nog steeds 1400 meer dan in februari 2008.

In antwoord op een schriftelijke vraag die ik op 28 september 2010 over deze problematiek heb gesteld, heeft de minister geantwoord dat de bijkomende maatregelen om de arbeidsparticipatie van arbeidsgehandicapten te verhogen bijkomende aandacht aan personen met een psychische handicap zouden schenken. De VDAB heeft hiervoor een zorgplatform opgericht. Het is de bedoeling nauw samen te werken met welzijnsorganisaties, met organisaties uit de geestelijke gezondheidszorg en de psychiatrie en met de mutualiteiten en het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering. Alle competenties op dit vlak zullen worden samengebracht en nieuwe werkmodellen zullen worden ontwikkeld.

Tijdens de plenaire vergadering van 8 december 2010 hebben ikzelf en verschillende andere Vlaamse volksvertegenwoordigers vragen gesteld over de hervorming van de Vlaamse ondersteuningspremie voor personen met een arbeidshandicap (VOP). De heer Van den Heuvel heeft toen onder meer gevraagd de aanpassingen na verloop van tijd te evalueren.

De vraag is uiteraard of de hervorming van de VOP een impact op het aantal tewerkgestelde arbeidsgehandicapten heeft, om welke impact het eventueel gaat en of de hervorming in dat geval moet worden bijgestuurd. De minister heeft toen verklaard dat hij van nabij zou opvolgen of de maatregelen het beoogde doel zouden bereiken en dat hij aanpassing niet uitsloot. Ondertussen, slechts enkele maanden later, blijkt uit de cijfers dat de tewerkstellingsgraad van arbeidsgehandicapten, onder meer ten gevolge van de crisis, nog steeds ondermaats is.

Minister, hoe beoordeelt u de cijfers van de VDAB betreffende de tewerkstellingsgraad van arbeidsgehandicapten? Welke conclusie trekt u uit het feit dat de crisis een zwaardere impact heeft op de tewerkstellingsgraad van arbeidsgehandicapten dan op de tewerkstellingsgraad van andere werknemers?

Welke specifieke maatregelen wilt u nemen om de tewerkstellingsgraad van de arbeidsgehandicapten sneller in de richting van de algemene tewerkstellingsgraad te laten stijgen? We hebben nood aan een inhaalbeweging.

Wat zijn de voorlopige conclusies met betrekking tot de aanpassing van de VOP en het effect op de tewerkstelling van arbeidsgehandicapten? Is het al mogelijk dergelijke conclusies te trekken?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het zorgplatform voor mensen met een psychische handicap? Welke werkmodellen en voorstellen in verband met de tewerkstelling van deze personen heeft het zorgplatform ondertussen al uitgewerkt?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik heb een geïntegreerd antwoord voorbereid, waarin ook de geagendeerde vragen van de heer Van Malderen worden behandeld. Aangezien beide vragen om uitleg vrij gelijklopend zijn, zal ik dit geïntegreerd antwoord gebruiken.

We hebben vastgesteld dat de positieve evolutie tijdens de periode 2002-2007 door de crisis is tenietgedaan. De dalende werkzaamheid in de crisisperiode gaat, zeker tot 2010, gepaard met een stijging van het aantal werkzoekende arbeidsgehandicapten.

Ik wil er echter op wijzen dat dit allemaal vrij beperkt blijft. Uit de cijfers blijkt immers dat vooral het aantal inactieve arbeidsgehandicapten is gestegen, meer bepaald van 53 procent in 2007 tot 61 procent in het tweede kwartaal van 2010. Van alle personen met een arbeidshandicap die in 2009 uit het arbeidsproces zijn uitgestroomd, in totaal ongeveer 17.000 mensen, is ongeveer 30 procent in de werkloosheid en ongeveer 70 procent in de inactiviteit terechtgekomen. Die inactiviteit heeft gedeeltelijk betrekking op pensionering. Het gaat echter ook om een aangroei van mensen die een ziekte-uitkering ontvangen. Op 2,5 jaar tijd, van begin 2008 tot halverwege 2010, is het aantal invaliden in het Vlaamse Gewest met 12 procent toegenomen.

Ik vermeld deze stijging omdat het instrumentarium van de VDAB met betrekking tot arbeidsgehandicapten die transitie van werk naar inactiviteit niet kan tegenhouden. De VDAB kan hoogstens wat remediëren. Wat de populatie van de arbeidsgehandicapten onder de niet-werkende werkzoekenden betreft, zijn tussen 2008 en 2010 jaarlijks meer interventies gehouden. In elk geval richt de VDAB zijn werkzaamheden meer op arbeidsgehandicapten.

We stellen tevens vast dat de stijging van het aantal niet-werkende werkzoekende arbeidsgehandicapten tussen februari 2008 en februari 2010 van maart 2010 tot nu in een daling is omgebogen. De stijging is niet voortgezet.

We moeten ook de uitstroom uit de werkloosheid naar werk bekijken. Die uitstroom ligt nu alweer op het niveau van voor de crisis. Onderweg zijn we echter een aantal mensen kwijtgeraakt. Die mensen zijn nu inactief. De initiatieven die we willen nemen om de situatie te verbeteren, viseren ook die mensen.

Het recente akkoord tussen de VDAB en het RIZIV, waar we hier al over hebben gesproken, en ook de zogenaamde ‘actielijst arbeidshandicap’, zullen aanleiding geven tot een nieuwe doorlichting van het beleid. We willen nagaan welke maatregelen kunnen worden genomen, ook inzake tewerkstelling van arbeidsgehandicapten bij de Vlaamse overheid. De totaalevaluatie van de effecten van de wijziging van de VOP-regeling, die inging op 1 oktober 2010, is nog niet mogelijk. Een aantal wijzigingen zullen pas vanaf 2012 hun invloed doen gelden. Sinds de wijziging is doorgevoerd, is nog maar één volledig kwartaal van betalingen afgesloten.

Op basis van dat ene kwartaal kan ik wel zeggen dat de veralgemening van de begrenzing van het referteloon tot twee keer het gewaarborgd gemiddeld maandminimuminkomen (GGMMI) resulteerde in een daling met 12 procent van het gemiddelde premiebedrag. In het laatste kwartaal van 2010 is geen daling van het aantal nieuwe premies vastgesteld. Het totaal aantal betaalde VOP's in die periode is ongeveer 300 eenheden hoger dan in het derde kwartaal. Het aantal uitgekeerde premies stijgt nog steeds. Als er ten gevolge van de wijziging al een effect zou zijn, dan heeft dat enkel de toename wat verminderd. De cijfers van het eerste kwartaal van 2011 wijzen immers op een verdere toename, wellicht ook te wijten aan het aantrekken van de arbeidsmarkt.

Ik ga nog even in op de vragen over het Platform Zorgbegeleiding. Ik beperk me tot het vermelden van een zestal activiteiten. De werkgroep rond ‘gegevens en privacy’ heeft een visienota gemaakt over wat kan en wat niet kan bij het uitwisselen van delicate – vaak medische – gegevens tussen de samenwerkende diensten. Een andere werkgroep heeft een grondige analyse gemaakt van alle factoren die van belang zijn voor de uitwerking van een begeleidingsmodel voor de doelgroep. Dat moet de basis vormen van een activerend rehabilitatiemodel. Er is ook een eerste verslag over het onderzoeksproject over modellen voor arbeidsintegratie van mensen met psychische problemen.

Er is een project opgestart om de internationale classificatie van functioneren, die is ontworpen door de Wereldgezondheidsorganisatie, te gebruiken als gemeenschappelijke taal en kader voor diensten die samenwerken om mensen met psychische problemen te activeren. In de werkgroep kennisdeling verduidelijken diensten aan elkaar hun werkwijze. Men wisselt er ervaringen uit. Er is ook begonnen met analyses die moeten resulteren in de creatie van een web-based instrument dat duidelijkheid moet verschaffen aan professionals over hun mogelijkheden om een arbeidsinkomen en een uitkering te cumuleren en over de impact daarvan op het netto-gezinsinkomen.

De heer Van Malderen vraagt zich af wat ik zal ondernemen voor de Vlaamse overheid zelf. Minister Bourgeois is daarvoor verantwoordelijk. Mijn kabinet heeft met het zijne en met het departement overlegd. Aan het departement is gevraagd een nota met een stand van zaken en mogelijke maatregelen uit te werken. De nota zal aan minister Bourgeois worden overgemaakt.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Ik dank u voor het uitvoerige antwoord. U nuanceert de cijfers van de VDAB. Het is een opvallend cijfer: 70 percent van de mensen die uit de arbeidsmarkt zijn uitgestroomd, zijn inactief. Het is essentieel dat we die mensen niet loslaten. Het is dus een goede zaak dat u daaraan wilt remediëren.

U had het over een ‘actielijst arbeidshandicap’. Is die er al, of wanneer zal dat het geval zijn? *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Uw cijfers zijn interessant. Ik ben benieuwd naar uw maatregelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de omgang van interimkantoren met buitenlandse verpleegkundigen - 1629 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de controle op de private arbeidsbemiddeling - 1671 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat dus over de omgang van interimkantoren met buitenlandse verpleegkundigen. In het Actieplan Werkgelegenheid in de Zorgsector staat dat de Vlaamse Regering er “geen voorstander (van) is om het aantrekken van buitenlandse beroepskrachten aan te moedigen”. Toch trekken enkele instellingen in Antwerpen, Brussel en Limburg buitenlandse verpleegkundigen aan. Het kabinet-Vandeuren plant een evaluatie tegen de zomer.

Hoe het eraan toegaat, konden we onder meer lezen in Knack. Een Libanese en Roemeense verpleegkundige getuigden over hun ervaring met bepaalde Vlaamse interimkantoren. Ze spreken over praktijken die onwettig zijn. Zo zou het interimkantoor Moving People contracten afsluiten waarbij de buitenlandse beroepskrachten een verbrekingsvergoeding wordt gevraagd als ze na een bepaalde tijd naar huis willen.

Tegenwoordig zou er op voorhand een waarborg van 2500 euro gevraagd worden. Wat al helemaal niet door de beugel kan, is de intimidatie en het zenden van doodsb bedreigingen waarvan sprake. De interimkantoren gaan hiermee hun boekje te buiten. De Vlaamse overheid erkent de interimkantoren. Bij misbruik en klachten kunnen de kantoren hun erkenning verliezen of tijdelijk geschorst worden. Er is mijn inziens een sterk signaal nodig, want met verpleegkundigen leurt u niet. Natuurlijk ook niet met andere beroeps categorieën. *(Gelach. Rumoer)*

Minister, bent u bereid om de klachten die worden vermeld in het artikel te onderzoeken? Welk gevolg wilt u hieraan geven? Hoe wordt erop toegezien dat de Vlaamse werkomstandigheden in het buitenland realistisch en niet te rooskleurig worden voorgesteld? Heeft er ondertussen overleg plaatsgevonden tussen de drie bevoegde kabinetten om de voorwaarden te bepalen waaronder een buitenlandse rekrutering kan?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister, ik sluit me aan bij de vraag. Ik wil een nuance aanbrengen. Ik dacht dat de vraag over arbeidsbemiddelingskantoren zou gaan en niet over uitzendkantoren. Dat is natuurlijk iets anders.

We hebben sinds december 2010 een nieuw decreet op de private arbeidsbemiddeling. We hebben daar veel discussies over gevoerd. Sindsdien zijn de aanbieders van private arbeidsbemiddeling niet meer onderworpen aan enige erkenning- of registratieplicht. Ik stel mijn vraag gedeeltelijk in het licht daarvan. We hebben toen bemerkingen en vragen geformuleerd. Toch hebt u beslist om geen registratieplicht op te leggen.

In Knack verscheen nu dat artikel over het aantrekken van buitenlandse zorgverleners om het tekort aan verplegend personeel in Vlaanderen op te vangen. Mevrouw Coppé heeft de toestand geschetst. Het gaat er niet al te fris aan toe, en dat geldt zowel voor de waarborg als voor de intimidatie.

Het bedrijf Express Medical maakt gebruik van de techniek van ‘projectsourcing’ om buitenlandse zorgverleners zelf een vast contract aan te bieden en dan ‘ter beschikking te stellen’ van zorginstellingen. Federaal minister van Werk Milquet oordeelde dat dit om een ongeoorloofde terbeschikkingstelling ging, en trok om die redenen de arbeidskaarten van de betrokkenen in. Bij terbeschikkingstelling, zoals die ook door uitzendkantoren gebeurt, mag het terbeschikkingstellende bedrijf de betrokken werknemers niet tegen slechtere loon- en arbeidsomstandigheden tewerkstellen dan het ‘ontvangende’ bedrijf zou moeten doen conform de geldende cao’s.

Minister, bent u op de hoogte van de geschetste praktijken? Ik bedoel niet dat u het artikel zou hebben gelezen, maar dat de Vlaamse Inspectie Werk en Sociale Economie u op de hoogte gebracht zou hebben. Wordt daartegen opgetreden door de inspectie? Zo ja, wat zijn de gevolgen en sancties? Zo neen, waarom niet?

Bij het intrekken van arbeidskaarten door minister Milquet kan de Vlaamse minister een uitzondering toestaan om ‘behartenswaardige redenen’. Werd door de betrokken bedrijven een dergelijke uitzondering gevraagd? Zo ja, wat was uw antwoord? Wat was uw motivering daarvoor?

Wordt de controle sinds het decreet op de private arbeidsbemiddeling anders georganiseerd? Zo ja, in welke zin? Zo neen, waarom niet? Treedt men enkel op na klacht of ook proactief?

Hoeveel controledossiers werden sinds het in werking treden van het nieuwe decreet op de private arbeidsbemiddeling al geopend?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Dit is een belangrijk probleem. Ik wil wel wijzen op de cijfers, voor zover we weten gaat het om 30 tot 35 mensen. Uiteraard wordt ook met 30 of 35 mensen niet gekeurd.

De basis voor het optreden van de Vlaamse Inspectie Werk en Sociale Economie is het decreet van 30 april 2004 houdende het sociaalrechtelijk toezicht. De inspectie voert controles uit op eigen initiatief, op basis van klachten, alsook op vraag van derden zoals politiediensten. Daarnaast worden bij vermoedens van oneigenlijk gebruik van de regelgeving opvolgingscontroles uitgevoerd. Bij de vaststelling van inbreuken treedt de inspectie op. De resultaten van deze controles worden meegedeeld aan de Dienst Arbeidsmigratie en Uitzendkantoren, en desgevallend aan de Adviescommissie voor Uitzendactiviteiten indien private arbeidsbemiddelingsbureaus in het geding zijn. Bovendien kan de Dienst Arbeidsmigratie en Uitzendkantoren in geval van twijfel en onduidelijkheden bij de aanvragen een onderzoek vragen aan de inspectie.

Tevens is de inspectie aanwezig bij de werking van de federale arrondissementscellen die tot doel hebben de bestrijding van de illegale arbeid, de indijking van de sociale fraude en het toezicht op de naleving van de wetgeving te garanderen. Er is zelfs een nieuw samenwerkingsakkoord gesloten tussen de federale sociale inspectiediensten en die van de gewesten betreffende de coördinatie van de controles inzake illegale arbeid en sociale fraude. Dit akkoord wordt thans ondertekend en gefinaliseerd.

In dit kader werden de controles uitgevoerd van de bemiddelingsbureaus vermeld in het artikel van Knack. Waar nodig werd opgetreden door zowel de inspectie als de federale dienst Toezicht op de Sociale Wetten, en werd de Dienst Arbeidsmigratie en Uitzendkantoren in kennis gesteld van de genomen maatregelen. Ik kom daar zo dadelijk op terug.

De afdeling Inspectie WSE heeft geen direct zicht op de wijze waarop het beroep van verpleegkundige in het buitenland wordt voorgesteld. Voor het toezicht op de werk-omstandigheden in Vlaanderen zijn de vier federale inspectiediensten bevoegd, wij dus niet.

In toepassing van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en meer bepaald de naleving van de verplichting van de arbeidsvergunning en arbeidskaart B voor buitenlandse werknemers, zijn zowel de vier federale inspectiediensten als de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie bevoegd. Het toezicht op de bepalingen van het decreet wordt uitgevoerd door de Inspectie Werk en Sociale Economie. Daarbij wordt regelmatig samengewerkt met de federale diensten.

Er heeft overleg plaatsgevonden tussen de betrokken kabinetten. Volgens de federale regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten zijn er de voorwaarden van bilateraal akkoord en van arbeidsmarktonderzoek alvorens er een arbeidskaart en arbeidsvergunning kan worden afgeleverd. We moeten eerst nagaan of er op de arbeidsmarkt vraag is naar de tewerkstelling van die mensen. Dat geldt niet voor werknemers uit de EU-lidstaten, en evenmin voor de toekomstige lidstaten. Ik heb het dan over Roemenië en Bulgarije. Aangezien het gaat over een knelpuntberoep, is die regelgeving niet van toepassing.

Onze inspectie heeft eind september 2010 een onderzoek ingesteld naar Express Medical en in het bijzonder naar Express Projects, naar aanleiding van een vraag naar arbeidskaarten. Express Projects is een zusterbedrijf van Express Medical. Dat onderzoek werd niet alleen verricht door de Inspectie Werk en Sociale Economie, maar samen met de dienst TSW. Ik kan daar echter niet veel over zeggen wegens het geheim van het onderzoek in strafzaken en de rechten van de verdediging. Als ik daar wel iets over zeg, wat mijn voorganger ooit heeft

gedaan, dan kan dat worden gebruikt door de Raad van State. Ik kan alleen zeggen dat de inspectie is gebeurd en dat daar gevolg aan gegeven wordt. Ik hoop dat dat u geruststelt.

Mijn inspectiediensten hebben in de loop van 2010 ook onderzoek gevoerd naar de activiteiten van het bureau Moving People. Tijdens die controle zijn geen inbreuken vastgesteld op het decreet Private Arbeidsbemiddeling. Zodra mijn inspectiediensten inbreuken vaststellen, zullen wij optreden. Dat kan gebeuren op verschillende manieren: een proces-verbaal met een strafsancie, een administratieve geldboete, een intrekking van de vergunning of de omzetting van een erkenning naar bepaalde duur. Als die resultaten worden voorgelegd, dan zullen wij daarop ingaan indien er bewijzen zijn.

Mijnheer Watteeuw, Express Medical of de dienst Buitenlandse Arbeidskrachten heeft geen uitzondering aangevraagd op basis van behartigenswaardige redenen. Het nieuwe decreet inzake private arbeidsbemiddeling waar u het over hebt, voorziet enkel in een erkenning voor bureaus van uitzendactiviteiten. Bureaus voor private arbeidsbemiddeling moeten ook wel voldoen aan bepaalde criteria. Bovendien verbindt het nieuwe decreet sancties aan de niet-naleving van die criteria.

U vraagt hoe wij de handhaving anders hebben georganiseerd. In het verleden betrof de handhaving a priori meer controles in functie van de bestaande erkenningen. Nu moet er een heroriëntering gebeuren naar meer controles a posteriori. Daartoe wordt een nieuwe en aangepaste checklist opgesteld. De bronnen en de oorsprong van die controles zijn nog altijd zeer divers. Men treedt op bij klachten, maar ook proactief en op eigen initiatief.

In 2011 heeft de afdeling Inspectie WSE een tweevoudige doelstelling inzake die controles. Zij gaat zelf proactief op zoek naar bemiddelingsbureaus die momenteel actief zijn op de arbeidsmarkt, maar niet over een erkenning beschikten toen die nog verplicht was. Dat gebeurt dan op basis van de screening van personeelsadvertenties of vermeldingen in gespecialiseerde publicaties.

Het onderzoek van een eerste selectie van een 25-tal dossiers is intussen gestart. Daarnaast wordt ook voorzien in controles in fraudegevoelige dossiers. Het gaat daarbij om onderzoeken naar niet-erkende binnenlandse en buitenlandse uitzendbureaus, andere buitenlandse bemiddelingsbureaus die frauduleuze constructies opzetten om de wetgeving te omzeilen, bemiddelingsbureaus waar inbreuken werden vastgesteld op de regelgeving met betrekking tot buitenlandse werknemers of de sociale wetgeving en dergelijke meer. Ook hier is een eerste selectie van een 25-tal dergelijke dossiers gebeurd, onder andere op basis van inlichtingen die zijn overgemaakt door onze federale collega's. Ook daar zijn er controles gestart. Het is duidelijk dat we een heel gerichte controle doen, ook op basis van de nieuwe wetgeving.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, ik dank u voor het uitgebreid antwoord. Ik ben erdoor gerustgesteld. U hebt herhaaldelijk gezegd dat er voldoende inspecties gebeurd zijn, zonder in detail te treden. Er wordt opgetreden waar nodig. Het knelpuntberoep van verpleegkundige is voldoende bekend. We kennen die beweging eveneens in de bouwsector, hoewel dat niet in het artikel stond. Ik ben tevreden met het antwoord nu ik hoor dat er voldoende controle gebeurt ten voordele van de mensen die hier werken. Anderzijds kunnen mensen in hun land van herkomst overmatig rooskleurige dingen voorgesteld krijgen hoe hier werken is. We hebben daar uiteraard geen controle op, maar als hier de controle gebeurt wanneer ze hier werken, ben ik met uw antwoord uiterst tevreden, minister.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is goed dat u en uw administratie ervoor hebben gezorgd dat de manier waarop controle wordt gevoerd, helemaal wordt aangepast en assertief gebeurt en dat er wordt gescreend, ook binnen de media en

gespecialiseerde bladen. Ik vermoed dat we daar op termijn wel meer cijfers over zullen krijgen en we dat beter zullen kunnen evalueren.

Voor de concrete gevallen hebt u aangegeven dat een eerste onderzoek is gebeurd naar aanleiding van een vraag omtrent arbeidskaarten. Bij Moving People was het wat minder duidelijk. U zegt dat er een onderzoek is gebeurd waarbij geen inbreuken werden vastgesteld. Als er inbreuken zouden worden vastgesteld, zou u maatregelen nemen. Naar aanleiding van het artikel is het wel duidelijk dat er een en ander misloopt. Ik veronderstel dat er nu een nieuw onderzoek wordt opgestart.

U zegt dat Express Medical geen uitzondering heeft aangevraagd. U verwijst dan naar de nieuwe regelgeving in verband met de private arbeidsbemiddeling waarbij men geen erkenningsplicht meer heeft, maar men moet voldoen aan een aantal criteria. Mijn vraag is of Express Medical voldoet aan de criteria die zijn opgesomd in het nieuwe decreet.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Op Express Medical ga ik niet in omdat het alleen maar problemen kan geven als ik hier ga zeggen waaraan wel en niet wordt voldaan. Zo kan ik de rechten van de verdediging schenden. Ik wil daarin geen enkel risico nemen. Als alles is afgehandeld, wil ik dat wel doen, maar op dit moment niet.

Wij blijven uiteraard altijd controle voeren als er een aanleiding toe is. Ik ben niet altijd zeker dat wat er in de pers verschijnt, voor 100 procent strookt met de waarheid. Wij hebben in de loop van 2010 een controle gedaan. Als er aanleiding is om opnieuw een controle te doen, dan zullen we dat zeker en vast doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, en tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beperkte toegankelijkheid van de Vlaamse arbeidsmarkt voor nieuwkomers van buiten de EU
- 1506 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, mijn excuses, maar de ellende op de wegen heeft voor vertraging gezorgd. Minister, België staat op de 6e plaats van 31 westerse landen als het op migratie- en integratiebeleid aankomt. Zweden, Portugal, Canada, Finland en Nederland doen het nog beter. Dat blijkt uit de analyse van de Migration Policy Group (MPG) waarin werd bestudeerd hoe die 31 Europese en Noord-Amerikaanse landen omgaan met migratie en integratie.

Die zesde plaats maskeert echter de grote zwakte: als het aankomt op de toegang tot de arbeidsmarkt van nieuwkomers van buiten de EU, staan we pas op de zeventiende plaats. Om te komen staan we dus vrij goed, maar voor het werken staan we zeer slecht. Ik borduur wat voort op de actuele vraag van gisteren, maar het thema verdient zeker onze aandacht.

De analyse van MPG toont dus eigenlijk aan dat de wetgeving en het beleid soepel zijn voor wat betreft de integratie van migranten in vergelijking met de dertig andere landen in Europa en Noord-Amerika, maar dat we er niet in slagen om die migranten ook daadwerkelijk aan het werk te krijgen.

Ik citeer een aantal cijfers die dat zeer duidelijk naar voren brengen. De beperkte toegankelijkheid van de Vlaamse arbeidsmarkt voor nieuwkomers van buiten de EU is de

kern van mijn betoog. Het Vlaams Hervormingsprogramma EU 2020 duidt de lage arbeidsdeelname van niet-EU-burgers aan als een van de belangrijkste knelpunten inzake werkgelegenheid. De participatie van buitenlanders van buiten de EU is 47,8 in 2010. Van de mensen die worden verondersteld aan de arbeidsmarkt deel te nemen van buiten de EU, neemt dus slechts 47,8 procent deel aan die arbeidsmarkt.

Om de vergelijkbaarheid met andere regio's en landen te waarborgen, grijp ik terug naar een recente studie van het Steunpunt Werk en Sociale Economie met cijfers van 2009. Die studie toonde aan dat niet-EU-burgers het in Vlaanderen moeilijker hebben op de arbeidsmarkt in vergelijking met elders in Europa. In Vlaanderen heeft 44,5 procent van de niet-EU-burgers een job, terwijl dat in de EU gemiddeld 55,7 procent is. Dat is 10 procentpunten of ongeveer 28 procent hoger dan bij ons.

Daarenboven gaapt er een aanzienlijke kloof met de werkzaamheid van personen met een Belgische nationaliteit of de nationaliteit van een ander EU-land. Ik had het daarjuist over de 47,8 procent. We zien dat het in Vlaanderen ligt op 66,3 procent, een enorm verschil, en bij de mensen uit EU-landen halen we 64,8. Het ligt dus zeker niet aan de buitenlanders die van binnen de EU komen.

De Vlaamse nationaliteitskloof behoort tot de grootste van de Europese Unie. In de Europese Unie bedraagt de nationaliteitskloof gemiddeld 9,3 procentpunten. In Vlaanderen loopt die kloof op tot 21,8 procentpunten.

Uit de studie van het steunpunt Werk en Sociale Economie (WSE) blijkt ook dat 22,4 procent van de niet-EU-burgers in een gezin leeft waar niemand werkt. Dat is dus bijna een kwart van alle niet-EU-burgers. Het Europese gemiddelde ligt op 16,5 procent.

Uit de analyse van de Migration Policy Group blijken een aantal redenen voor de beperkte toegang van nieuwkomers tot de arbeidsmarkt. Vooreerst is er het effect van de asielzoekers. Zij krijgen pas toegang tot de arbeidsmarkt na zes maanden in een procedure. In sommige landen is dat zodra hun aanvraag als ontvankelijk wordt beschouwd. Ten tweede worden mensen uit landen van buiten de Europese Unie nog steeds uitgesloten van een groot aantal jobs. Voor een statutaire overheidsbaan is het bezitten van de nationaliteit van een EU-land een verplichting. Daarenboven vormen ook de taalexamens een struikelblok en tellen de verworven competenties minder mee dan diploma's. Ten slotte kunnen niet-EU-burgers in de privésector slechts een arbeidsgraad krijgen als ze voor bepaalde knelpuntberoepen in aanmerking komen.

Het Vlaamse hervormingsprogramma EU2020 erkent het probleem en stelt: “Deze onevenredige arbeidsdeelname vormt een structureel struikelblok in het verhogen van de globale werkzaamheidsgraad. Omgekeerd gesteld moet de arbeidsmarktparticipatie van kansengroepen structureel worden verhoogd om tegemoet te komen aan de hoger vooropgestelde doelstellingen.”

Minister, het verhogen van de arbeidsdeelname van de niet-EU-burgers zal niet alleen van belang zijn om de doelstellingen te realiseren die u zelf voor ogen hebt tot het verhogen van die globale werkzaamheid van 76 procent, maar ook om de krapte op de Vlaamse arbeidsmarkt aan te pakken. In de maand maart ontving de VDAB ontving 29.232 jobaanbiedingen, een record. Dat zorgt ervoor dat het aantal openstaande vacatures nu afklopt op 52.443 openstaande, niet-ingevulde vacatures. Dat is een toename van de openstaande vacatures met bijna 40 procent ten opzichte van maart 2010. Tegenover die openstaande vacatures staat een totaal van 192.684 niet-werkende werkzoekenden.

Om een einde te maken aan de paradox van de hoge werkloosheid in combinatie met de schaarste op de arbeidsmarkt, moeten de kwalificaties van werkzoekenden beter worden afgestemd op de arbeidsmarkt en dienen werkzoekenden daadwerkelijk te worden aangespoord om een job te aanvaarden, ook als die niet helemaal aan hun verwachtingen beantwoordt. Op die manier kan de arbeidsdeelname van de niet-EU-burgers verhoogd

worden en kan de krapte op de arbeidsmarkt worden aangepakt. Migranten nemen namelijk jobs die complementair zijn aan die van autochtonen, waardoor de knelpuntsectoren performanter worden. Zo bleek het aantal werkzoekenden op een recente jobbeurs voor aardbeientelers voor 90 procent uit vreemdelingen te bestaan.

Minister, welke conclusies verbindt u aan de zwakke score inzake de toegankelijkheid van de Vlaamse arbeidsmarkt voor nieuwkomers van buiten de EU? Hoe verklaart u dat de kloof tussen EU- en niet-EU-werknemers in België – en dus ook Vlaanderen – het grootst is van alle 31 landen? Wat is uw visie inzake economische migratie als middel om de groeiende vraag naar arbeidskrachten te lenigen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Sabbe, ik stel voor dat u de tekst van uw vraag overmaakt, dan kunnen we ze beantwoorden. De vraag die ik op voorhand had gekregen, was een heel andere. Op basis van de korte inleiding die daarin stond, ging de vraag wat mij betreft over het economische migratiebeleid. De vraag die u nu hebt gesteld, heeft een heel andere invulling en behandelt een heel ander aspect, namelijk de invulling van vacatures. Ik kan daar nu niet zomaar op antwoorden. Ik heb die cijfers niet bij. U hebt ze mij op voorhand ook niet gegeven.

Ik stel dus voor dat u die vraag opnieuw indient. Op die manier zal ik dan een grondig antwoord kunnen geven.

Ik kan u nu wel een antwoord geven over het economische migratiebeleid, waarover ik dacht dat uw vraag ging. Dat is niet zo moeilijk: ons economisch migratiebeleid is vrij onbestaande, want het is niet op basis van werk en dergelijke meer dat men migratie toelaat. De migratie waar u het over had, ging vooral over gezinshereniging, asielzoekers, studenten en dergelijke meer. Op basis daarvan is vast te stellen wat u ook hebt vastgesteld, namelijk dat er een grote kloof is tussen de EU-burgers en niet-EU-burgers, omdat het niet op basis van werk is dat iemand naar hier wordt gehaald of naar hier komt.

U hebt nu in de inleiding tot uw vragen een heel andere context geschetst dan in de tekst die wij hadden gekregen. Op basis van de context die wij hadden, was dat mijn antwoord.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, u hebt absoluut het recht om een inleidende context te schetsen bij uw vragen, en het probleem van de minister is één zaak, maar u maakt het zo ook voor uw collega's heel moeilijk om het debat voor te bereiden. Voor een partij die de 'freedom of speech' en de debatacultuur propageert, ligt het mijns inziens zeer moeilijk als u uw collega's de mogelijkheid ontnemt om deel te nemen aan dat debat. Het geeft een beetje een gebrek aan zelfvertrouwen weer.

De heer Ivan Sabbe: Ik dacht dat u zoveel parate kennis had, mijnheer Diependaele, dat u meteen zou kunnen inpikken. *(Opmerkingen van de heer Matthias Diependaele)*

Maar goed, geen probleem, ik ga in op uitnodiging van de minister. Ik wil gerust de volledige tekst van de vraag die ik nu heb gesteld, overmaken aan de commissiesecretaris en -voorzitter, zodat we dit thema ten gronde kunnen bespreken. Die 20 procentpunten, of een verschil van 50 procent, daar moet zeker over gepraat worden. We moeten vanuit Vlaanderen bekijken wat wij daaraan kunnen doen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister, collega's, ik ben ook aangenaam verrast dat de heer Sabbe ineens een ander discours houdt. U spreekt over parate kennis, mijnheer Sabbe, maar we hebben het in deze commissie al voldoende gehad over de arbeidskansen van nieuwkomers en huwelijksmigratie. Nog geen anderhalve maand geleden hebben we het daar uitvoerig over gehad. Het is inderdaad een dossier dat van zeer nabij wordt gevolgd door deze

commissie. De mensen die hier regelmatig zitten – waarmee ik niet wil zeggen dat de heer Sabbe hier niet regelmatig is – weten dat wij dit dossier opvolgen. De vraagstelling is ook niet nieuw. Ik neem aan dat er op anderhalve maand tijd ook niet veel veranderd zal zijn aan de antwoorden

De voorzitter: Maar dat geldt voor veel vragen die hier worden ingediend. (*Gelach*)

Minister Philippe Muyters: Daar ben ik het mee eens.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ik wil er geen polemiek van maken. In de titel van mijn vraag staat duidelijk “over de beperkte toegankelijkheid van de Vlaamse arbeidsmarkt voor nieuwkomers van buiten de EU”. Ik denk dat dat toch duidelijk de kern van mijn betoog was. Mijn cijfers komen uit de Migrant Integration Policy Index (MIPEX). Ik ben een beetje verrast dat men nu vindt dat ik de zaken over een totaal andere boeg gooi.

Het einde van mijn vraag luidde dus: “over de beperkte toegankelijkheid van de Vlaamse arbeidsmarkt voor nieuwkomers van buiten de EU”. Ik begrijp niet goed waarom dat onduidelijk is. Het lijkt mij evident dat ik er die andere cijfers, over de openstaande vacatures, het werkloosheidscijfer en de vergelijking met de andere landen die in die index zitten en de andere EU-landen, aan koppel. Het is evident dat je automatisch benchmarkt met andere landen. Als dat marginale verschillen zouden zijn, zouden we het er niet over moeten hebben. Het zijn echter grote verschillen van 10 tot 20 procentpunten en dus vind ik dat dit hier zeker aan bod mag komen.

Ik denk dat het wel nuttig kan zijn dat we, in het kader van onze commissiewerking, een globale brainstorming doen over hoe we het nu in de praktijk zullen aanpakken. Minister, er is een groot verschil tussen wat we hier vertellen en de realiteit ‘on the field’. We moeten er ons van bewust zijn dat we verantwoordelijkheid dragen. Vanuit de oppositie hebben we natuurlijk wat minder verantwoordelijkheid, omdat we niet veel kunnen doen, behalve de kat de bel aanbinden. Er moet veel meer gebeuren op de arbeidsmarkt in Vlaanderen dan er vandaag gebeurt. Het is zeker geen luxe om daar over te praten. Dat kan de mensen ‘on the field’, zij die dagelijks economische meerwaarde creëren, misschien het gevoel geven dat we er ook werkelijk intens mee bezig zijn. Ik zeg niet dat dat niet het geval is, maar ‘plus est en vous’: we zullen meer moeten doen om de zaken echt te veranderen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Er is genoeg gezegd over de draagwijdte van de vraag. Ik wou ingaan op het antwoord van de minister over de economische migratie.

Minister, ik veronderstel dat u, als u zei dat we er niet veel aan kunnen doen, vooral verwees naar wat buiten de Europese Unie gebeurt. Want we hebben uiteraard het netwerk van European Employment Services (EURES). Het verwonderde mij wat dat u daar in uw antwoord niet op inging. De vraag is of EURES ook op het vlak van migratie van buiten de Europese Unie een rol kan spelen. Of speelt het al een rol op dat vlak?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Sabbe haalt een reëel probleem aan, dat alle aandacht verdient. Dat krijgt het voor een deel natuurlijk al. Uit de recente cijfers van de werkloosheid blijkt gelukkig dat er een daling is. Spijtig genoeg zien we die daling niet in dezelfde mate bij de werkloze allochtonen. Als de conjunctuur wat langer opgaand is, zien we dat ook die kansengroep wordt aangesproken. Jammer genoeg is dat vaak ook de eerste groep waar we de werkloosheid zien stijgen bij een minder gunstige economische periode. Het is ook een van de laatste groepen waar de daling van de werkloosheid zich dan opnieuw inzet.

Dat zijn volgens mij allemaal signalen waar we voldoende aandacht aan moeten schenken. Het is een heel complex gegeven, waar migratie deel van uitmaakt. Met de middelen

waarover we vandaag op Vlaams niveau beschikken, moeten we de maatregelen grondig bekijken, evalueren en bijsturen waar nodig.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: We bevinden ons hier toch wat in Absurdistan. Er is een vraag die niet gesteld werd en een antwoord dat niet werd gegeven. Heel wat collega's sluiten dus aan bij een niet-gestelde vraag en een niet-gegeven antwoord. Ik neem dus akte van het niet-gegeven antwoord en sluit mij aan bij de niet-gestelde vraag.

De voorzitter: Ik weet niet goed hoe we met dit probleem moeten omgaan. De heer Sabbe vertolkt inderdaad wel wat het pijnpunt is op de vloer. Wij moeten die dingen hier wat ambtelijker vatten en dat worden dan cijfers. U zegt dan wat u allemaal doet. En daar zit dan wat discrepantie. Ik begrijp dat wel. Het wordt ook allemaal wat verambtelijkt. We moeten er natuurlijk over waken dat we nog voldoende het politieke debat kunnen voeren over de pijnpunten op de vloer.

De heer Van den Heuvel zegt dat dit allemaal complex is. Het is natuurlijk ook een complex land om dit in te organiseren. We moeten wel voldoende beseffen dat dit ook geen ambtelijke commissie is, maar dat hier ook het puur politieke debat over de pijnpunten mag worden gevoerd.

Minister Philippe Muyters: Absoluut, voorzitter. Ik heb alle respect voor diegenen die te laat komen, maar ik heb daarstraks een visie over de arbeidsmarkt naar voren gebracht. Daarin ben ik heel concreet ingegaan op de manier waarop we moeten reageren op de basiskennmerken en knelpunten van de arbeidsmarkt. Uit respect voor de drie mensen die toen aanwezig waren, vind ik niet dat ik dit nu nog eens in het lang en het breed kan herhalen.

Voorzitter, dit was mijn visie, de manier waarop ik denk dat we de dingen anders moeten aanpakken in de toekomst dan we in het verleden hebben gedaan. Ik heb ook aangekondigd dat ik daarover gesprekken voer met de sociale partners. Ik stel voor dat die visie wordt nagelezen in het verslag en dat we op basis daarvan volgende keer een discussie kunnen voeren. Ik vind dat ik het tegenover de mensen die wel op tijd komen niet kan maken om mijn heel brede visie die ik om halftien, op basis van een vraag over 50-plussers, heb weergegeven, nu nog eens te herhalen voor de laatkomers.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, nu gaat u heel kort door de bocht. Daarnet zei u dat u niet kon antwoorden, omdat u niet wist dat mijn vraag zo uitvoerig was. Nu komt u aanzetten met het verhaal dat we er om 9.30 uur niet waren. Sorry, maar die trucs pik ik niet. U hebt daarnet iets helemaal anders gezegd. U stelde dat u niet voorbereid was, omdat mijn vraag veel ruimer was dan u had kunnen vermoeden aan de hand van de schriftelijke versie van de vraag. Ik heb aangetoond dat al die zaken eigenlijk ofwel parate kennis zijn, ofwel deel uitmaken van de vraag. Nu stelt u dat u dit om half tien al hebt gezegd. U verandert dus het geweer helemaal van schouder.

Ik begrijp dit niet. We moeten de dingen eens zeggen zoals ze zijn. U komt uit een organisatie die tot op vandaag allerlei studies doet en dus exact weet wat er gebeurt in de reële economie. Dan gaat het over Voka, maar ook over UNIZO, dus voor de minister-president van hetzelfde laken een pak. Wij zitten hier echter te leuteren en onze tijd te verliezen. We zijn niet slagvaardig.

Die mentaliteit moet veranderen. Er moet hier eindelijk een efficiëntie komen. We mogen geen praatbarak zijn, maar moeten overgaan tot concrete acties. U hebt een aantal acties op poten gezet, maar die gaan niet ver genoeg. Ze zijn niet doortastend genoeg. We moeten dus meer doen, op kortere tijd, zodat we sneller kunnen inspelen, met het oog op onze concurrentiekracht, op de toekomst en de welvaart van dit land en deze regio. Daarover gaat het.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Parate kennis of niet, ik heb hier geen enkel probleem mee, als u me alle cijfers geeft. Het was daarop dat ik daarnet reageerde. Als u me zegt welke achterstand ik heb wat een bepaalde maatregel betreft, als ik die cijfers per maatregel krijg, dan kan ik punt per punt reageren en zeggen wat we vandaag doen. Dat is wat de voorzitter zei. Dat is echter misschien wat te ambtelijk en te veel. Dat was mijn eerste reactie.

Als u precies wilt weten wat we vandaag doen, in alle details, is het wel gemakkelijker dat u ons op voorhand de tekst geeft. De voorzitter heeft daarna gesteld dat we niet mogen vergeten dat we in deze commissie toch ook wel enige visie naar voren moeten brengen, en dat men die visie kent, aangezien sommigen van Voka komen en minister-president Peeters van UNIZO en nog iemand anders van een vakbond of een bedrijf, of van elders. Ik ben het daar ook mee eens. Daarom heb ik er daarstraks op gewezen dat dit een probleem is van 50-plussers, maar ook van nieuwkomers op de markt, maar ook van knelpuntberoepen, maar ook van een veranderende economie. Ik ben van oordeel dat we daar een andere visie op moeten ontwikkelen. Mijnheer Sabbe, nu vraagt u opnieuw naar die visie. Ik wijs u erop dat ik daar om half tien daadwerkelijk op ben ingegaan.

Als u het over die boeg wilt gooien, wil ik erop wijzen dat ik vorige keer op zeven vragen niet heb hoeven te antwoorden, omdat er niemand was. Ofwel doen we dit ernstig, ofwel doen we het niet meer. U reageert op een bepaalde manier op mij. Laat me duidelijk zijn: ik ben graag bereid om dit te doen, zowel wat de details als wat de visie betreft. Ik denk dat ik dat al wel heb laten blijken. Ik heb hier zelf al een aantal onderwerpen naar voren gebracht, met de inspectie. Soms is er zelfs een hele uiteenzetting voorafgegaan aan de vragen. Ik wil dus open communiceren en discussiëren met alle leden van deze commissie, maar het is efficiënter en effectiever als we de vragen op voorhand krijgen. Het zal aan mij liggen, maar ik had een andere indruk gekregen. Ik dacht dat u, die uit het bedrijfsleven komt, het hier had over economische migratie. Als ik uw vragen echter hoor, gaan die over iets anders. U vraagt namelijk hoe ik ervoor zal zorgen dat de nieuwkomers die er zijn, op de arbeidsmarkt zullen komen. Dat is een andere vraag. Dat is wat ik in het begin heb gesteld. Dat is alles. De rest is onzin.

Ik wil op de beide vragen antwoorden. Het antwoord op de eerste vraag is eigenlijk gemakkelijk. Economische migratie is er bijna niet, en ik ben daar zeker niet verantwoordelijk voor, aangezien dat federale materie is. De andere vraag is hoe we ervoor zullen zorgen dat mensen actiever worden. Ik herhaal nog even wat ik daarstraks heb gezegd, toen ik mijn visie heb belicht. We moeten ervoor zorgen dat we meer mensen aan het werk krijgen, in meer werkbare banen en voor een gemiddeld langere termijn dan vandaag. Anders zullen we er niet komen.

De heer Ivan Sabbe: Ik wil het gesprek niet de verkeerde kant uit sturen. Minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat doen we nu concreet? Geef ik u de vraag en zullen we daar op een ander ogenblik in detail op ingaan?

De voorzitter: U mag die vraag zeker indienen. De tekst is geschreven. U zult er nog nieuwe vragen bij moeten schrijven.

De heer Ivan Sabbe: Ook pleit ik ervoor om eens te bekijken of we er in deze commissie met zijn allen in kunnen slagen om een zeer kernachtige samenvatting te maken van alle maatregelen die er zijn, en die nog slagvaardiger en doeltreffender te maken. Dan gaat het uiteraard over de regering, gesteund door de hele oppositie. We moeten komen tot een tien-puntenplan van dingen die we echt gaan doen en die we ook zullen meten, dingen waarvan we weten dat we ter zake in een bepaalde tijdspanne een bepaald resultaat kunnen halen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister, u stelt dat er geen economische migratie is. Misschien vergis ik me, maar wij kunnen toch ook beperkte arbeidskaarten verstrekken aan mensen met

een hogere opleiding? We hebben wel mogelijkheden. We hebben wel de tools, maar het gebruik is niet massaal. (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het antwoord van de Vlaamse Regering aan de Europese Commissie over het toepassingsgebied van de Winwinlening - 1740 (2010-2011)

De voorzitter: Dit was een gekoppelde vraag, maar de heer Van Malderen is ziek.

De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Op 24 november ontving de Vlaamse Regering een ingebrekestelling van de Europese Commissie in verband met de Winwinlening, die volgens de Commissie zou ingaan tegen het vrij verkeer van vestiging en van werknemers. Voor de Commissie kan het niet dat een Vlaming een fiscaal voordeel krijgt als hij een dergelijke lening verschaft aan een Vlaams bedrijf, maar niet als hij eenzelfde lening zou verschaffen aan een buitenlands bedrijf.

Hierover door de heer Van Rompuy ondervraagd in de commissie Financiën, verklaarde u, minister, op 11 januari 2011 jongstleden dat de Vlaamse Regering tot uiterlijk 24 maart 2011 uitstel had gekregen om in samenspraak met haar raadsman en alle betrokken partijen, onder andere de werkgeversorganisaties, een antwoord te formuleren naar de Commissie. U voegde er ook aan toe dat een ingebrekestelling de maatregel niet schorst en dat er hierdoor geen ongunstige gevolgen kunnen zijn voor wie nu al een beroep doet op deze maatregel.

We weten allemaal dat we begin december vorig jaar nog een aanpassing aan de Winwinlening hebben goedgekeurd in de plenaire vergadering van dit Vlaams Parlement, een uitbreiding eigenlijk van de modaliteiten. De Winwinlening is een zeer succesvol instrument. Ik denk dat er ondertussen ongeveer 1500 mensen een beroep op hebben gedaan om zo risicokapitaal bij elkaar te krijgen voor het opstarten van een onderneming of om erin te investeren.

De termijn voor het antwoord aan de Commissie is ondertussen verstreken. In de pers, in een artikel in *De Tijd* als ik me niet vergis, valt te vernemen dat de Vlaamse Regering haar antwoord ondertussen geformuleerd zou hebben en dat er voorlopig geen voornemens zouden bestaan om de regelgeving aan te passen.

Minister, kunt u bevestigen dat er ondertussen inderdaad is geantwoord aan de Europese Commissie? Wat is inhoud van dit antwoord? Heeft de Vlaamse Regering de bezwaren van de Europese Commissie kunnen weerleggen? Moet er eventueel een aanpassing gebeuren aan de regelgeving zoals die op dit moment bestaat? Wat is het verdere verloop van de procedure en wat zijn de volgende stappen in dit dossier? Wanneer kunnen we weer een antwoord van de Commissie verwachten? Wat zijn de mogelijke gevolgen voor wie van de regelgeving gebruikmaakt, indien de argumenten van de Vlaamse Regering door de Europese Commissie zouden worden verworpen? Dat vraag ik in het kader van de rechtszekerheid voor de betrokkenen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Bij de herziening van het decreet hadden wij ons ingewerkt, om meteen een oplossing te bieden die rechtszekerheid kon brengen, in plaats van tijd te kopen en te palaveren. We hebben toen een amendement voorgesteld, maar dat werd weggehoond. Ik blijf erbij dat we die kans hadden moeten benutten om rechtszekerheid te bieden aan de gebruikers van de lening. Dat amendement had dit alles kunnen oplossen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik neem ook enkele punten mee die de heer Van Malderen in zijn vraag had aangehaald.

We hebben de Commissie uiteraard een antwoord gegeven binnen de gestelde termijn. In hoofdzaak zeggen we dat er een heel beperkt belastingvoordeel is, maar dat het vooral een belastingvoordeel is die niet is gekoppeld aan de nationaliteitsvoorwaarden, maar aan de personenbelasting. Dat is eigenlijk de basis. Het tweede argument, bijzaak, is het feit dat het een beperkt belastingvoordeel is en dat er ook iets tegenover staat, namelijk een verplicht achtergestelde lening. Het voordeel dat wordt gegeven is een kleine compensatie voor het nadeel dat wordt gevraagd. Op die manier bouwen we de argumentatie op.

In de marge spreken we ook over de Financieringswet. In de tijd is dat wat uitvergroet, maar dat was niet ons hoofdargument. We nemen het wel mee als een element. Het hoofd- en het tweede belangrijke argument hebt u zonet gehoord.

We zijn helemaal in het begin van de procedure. Europa stelt ons in gebreke omdat zij denken dat we niet voldoen aan het primaire Europese recht. Wij geven daar nu een antwoord op, waarbij wij zeggen dat we denken dat de Commissie zich vergist. Wanneer mogen we nu een antwoord van de Commissie verwachten? Dat is moeilijk te zeggen. Ze hebben daarvoor geen vaste termijn. Ik geef een voorbeeld. Voor de Vlaamse jobkorting was Vlaanderen in gebreke gesteld op 3 september 2008. Luister goed! Vlaanderen heeft geantwoord binnen de termijn. Dan komt er eventueel een met redenen omkleed advies. Dat is op 28 oktober 2010 gekomen.

We hebben dus waarschijnlijk nog wat tijd. Wat Europa antwoordt, kan twee richtingen uit. Europa kan zeggen: we hebben uw argumentatie gelezen en we kunnen u daarin volgen. Dan wordt het inbreukdossier geklasseerd. Of Europa kan van oordeel zijn dat dat niet zo is en dan wordt er een met redenen omkleed advies uitgebracht. Dan hebben wij nog twee maanden de tijd om aanpassingen te doen, als dat nodig zou blijken. Dan weten we ook wat we moeten aanpassen, op basis van de argumentatie die wij hebben gegeven.

Het volgende aspect komt uit de vraag van de heer Van Malderen. Uiteraard hebben wij een beroep gedaan op een raadsman gespecialiseerd in de materies van het Europese fiscaal recht. We hebben daar ook met de betrokkenen, de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), de administraties en de vertegenwoordigers van het middenveld, over gesproken.

In verband met de rechtszekerheid moeten we er vandaag nog niet van uitgaan dat ons antwoord onvoldoende is. Ik denk dat het steek houdt, dat is toch ons aanvoelen. Laat ons de huidige regelgeving onverkort blijven toepassen. Als op termijn zou blijken dat er een aanpassing moet gebeuren, dan zullen we uiteraard de rechtszekerheid van de burgers, ook op fiscaal vlak, maximaal bewaken. Bij de hervormingen die dan moeten worden voorgesteld, zullen we wellicht een beroep moeten doen op het parlement, maar we zullen er in elk geval rekening mee houden. We zijn nog lang niet zover.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mevrouw Ceysens, ik wil eerst kort ingaan op wat u stelde. We hebben u niet weggehoond op dat moment, alleen was het te vroeg om in te gaan op een eventueel probleem dat zich kon stellen. De oplossing die u toen bood, was ook niet vrij van mogelijke andere problemen en misbruiken die hadden kunnen ontstaan, maar de discussie daarover hebben we toen gevoerd.

Minister, ik dank u uiteraard voor het antwoord. Het is dus onduidelijk wanneer we opnieuw bericht zullen krijgen van de Europese Commissie, maar ik kan me wel voorstellen dat er informeel contact is geweest met de diensten van de Commissie. Kunt u daar toelichting bij geven? Is er eventueel resultaat uit voortgevloeid?

De rechtszekerheid is heel belangrijk voor het verdere succes van het instrument in de loop van de komende maanden. Mocht een sfeer ontstaan waarbij mensen die een Winwinlening

aanvragen in de onzekerheid zouden terechtkomen, dan zal het instrument zelf daaronder lijden en dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn. Uw garantie dat de rechtszekerheid er effectief zal zijn, is dus heel belangrijk.

Dit alles heeft dus te maken met de Financieringswet, u verwees er ook naar, en met de bevoegdheidsverdeling in dit land. Ik hoop en veronderstel dat de Vlaamse Regering dit aspect meeneemt in het overleg met de federale overheid dat hierover plaatsvindt.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: We hebben het toentertijd in de plenaire vergadering ook gehad over de rechtszekerheid. Ik ben geen groot jurist, maar de discussie lijkt me vreemd. Voor de Vlaamse bedrijven die op dit moment in het systeem stappen, is er geen probleem inzake de rechtszekerheid. De regeling blijft bestaan, Europa kan die niet retroactief afschaffen, er is dus geen enkel probleem. Het enige probleem dat mogelijk kan ontstaan, is dat het instrument in de toekomst niet meer zal bestaan. Het is nog maar de vraag of het zover zal komen.

We merken hetzelfde met de energieprestatiecertificaten die naar beneden gaan en ook de jobkorting is er niet meer, dat is nu eenmaal beleid. Op het vlak van rechtszekerheid van Vlaamse bedrijven is er geen enkel probleem. Ik vind het heel spijtig dat dit voortdurend wordt opgeworpen, want blijkbaar ontkent men elke juridische logica om een eigen politieke logica te kunnen volgen. Dat is jammer, want op die manier creëert men, totaal onterecht, angst. Er is geen probleem inzake rechtszekerheid.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Diependaele, ik ben het helemaal eens met wat u naar voren brengt. Het is ook wat ik zeg. Als we een wijziging doen, zullen ook wij niet retroactief werken, dat zal ook niet worden gevraagd. Er is dus geen enkel probleem op dat vlak.

Wat het overleg met de Commissie betreft, is het zo dat we naar aanleiding hiervan geen specifiek overleg hebben gehad. Vanuit de administratie zijn er geregeld contacten. We zullen dat ook voor het verdere verloop doen. Heel specifiek overleg alleen hierover is er zeker niet geweest, het werd wel al in de marge besproken, maar ik kan niet zeggen wat en hoe.

We bevinden ons echt nog maar helemaal in het begin van de procedure. We doen onverkort verder, elk bedrijf kan gebruikmaken van de Winwinlening zoals die nu bestaat en succes kent. Dat is, zoals de heer Diependaele opmerkte, al rechtszeker genoeg. En laten we de procedure met Europa sterk volgen, wie weet wat er ondertussen verandert aan de Financieringswet en welke andere mogelijkheden ontstaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opleidingen die in het kader van het systeem van de opleidingscheques gevolgd worden en over het profiel van de gebruikers van opleidingscheques
- 1579 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, collega's, dit is eigenlijk een opvolgingsvraag. Het systeem van de opleidingscheques werd al verschillende keren bijgestuurd, elke keer in de richting van het verder weggaan van het mattheuseffect, dat in het begin toch wel problematisch was.

Op 1 augustus 2010 werd het systeem opnieuw hervormd. De nadruk kwam meer te liggen op het arbeidsmarktgericht zijn van opleidingen. Uit cijfers die u ter beschikking hebt gesteld, bleek dat die hervorming inderdaad aanleiding gaf tot een sterke daling van het aantal aangevraagde dienstencheques.

Op zich is dat niet problematisch, maar ik heb daarover een schriftelijke vraag gesteld en uit de cijfers die u in het antwoord daarop ter beschikking hebt gesteld, stellen we vast dat er een sterke daling is van de opleidingen muziek en kunst, wat op zich ook geen probleem is, maar ook van de opleidingen voeding en personenverzorging, en daarover wilde ik toch een vraag ter verfijning stellen.

De daling van het aantal opleidingen personenverzorging zou het gevolg kunnen zijn van het beter filteren van het aantal opleidingen. Er zijn twee richtingen en een ervan is de personenzorg. Als daar sprake zou zijn van een significante daling, zou dat erg zijn, want in de toekomst zullen we net behoefte hebben aan mensen die deze opleiding hebben gevolgd. Het is een knelpuntberoep, de vraag naar gekwalificeerde krachten is vrij groot. Maar er is ook een vrij groot gebruik van de cheques voor wellnessopleidingen en die bevinden zich eerder in de hobbysfeer. Het zou minder problematisch zijn indien de daling zich daar situeert. Vandaar, minister, mijn vraag waar we die daling moet situeren.

Ook een beetje alarmerend is dat voor een aantal arbeidsmarktgerichte categorieën, zoals metaal, elektriciteit en autotechniek, hout en bouw of boekhouden/bedrijfsadministratie, allemaal knelpuntberoepen, de vraag naar cheques ook is gedaald. Dat is toch wel problematisch, tenzij hier ook een scheiding moet worden gemaakt tussen opleidingen die minder arbeidsmarktgericht zijn en de opleidingen die wel toegang geven tot een knelpuntberoep.

Kan men uit de cijfers afleiden dat men een onderscheid moet maken tussen de eerder hobbygerichte opleidingen en de echte knelpuntberoepopleidingen?

Ik was begonnen met de opmerking van het mattheuseffect. Het blijkt nog altijd dat de laag- en middengeschoolden en de 40-plussers – waarvoor de cheques in eerste instantie toch bedoeld waren – nog altijd ondervertegenwoordigd zijn. Het zijn nochtans die groepen die het meest nood hebben aan een versterking op de arbeidsmarkt.

Minister, zijn er voor de opleiding Personenzorg bijstellingen nodig? Kan men een onderscheid maken met de echte opleiding Personenzorg in het licht van de toekomst waarin enorm veel arbeidskrachten nodig zullen zijn?

Ziet u hetzelfde fenomeen bij de arbeidsmarktgerichte categorieën, zoals ‘metaal, elektriciteit en autotechniek’ en ‘hout en bouw’, ‘boekhouding’ en ‘bedrijfsadministratie’? Ziet u de noodzaak bepaalde initiatieven te nemen? Hoe denkt u het gebruik van opleidingscheques door laag- en middengeschoolden en 40-plussers in de toekomst sterker te kunnen stimuleren?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, collega's, het is een zeer interessante vraag.

Minister, ik weet niet of u de cijfers hebt, maar is er een grote verschuiving merkbaar voor enerzijds de opleidingen en diegenen die ze volgen en anderzijds de instanties die de opleidingen organiseren?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister, we hebben uw visie niet kunnen horen. We kijken dus met grote spanning uit naar het verslag. ‘Meer mensen langer aan het werk houden via meer werkbare jobs’. Eerlijk gezegd val ik daar niet van van mijn stoel, want die drie doelstellingen zijn natuurlijk een open deur intrappen.

Bij Europese benchmarking merken we dat we voor de opleidingen voor volwassenen onder het Europese gemiddelde scoren. We moeten absoluut nog heel wat inspanningen leveren. Opleidingscheques zijn een element, maar we moeten het ook breder bekijken. Ik weet niet of u daar in uw duidelijke visie ook bent op ingegaan, maar dat zal ik in het verslag lezen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik ben blij dat u met de drie doelstellingen niet van uw stoel valt, want dat zou maar erg zijn.

Mijnheer Laurys, ik vind uw vraag heel terecht, maar u hebt het over de halvering van het aantal opleidingen. Er is geen halvering van het aantal opleidingen: er is een halvering van het aantal opleidingscheques.

De heer Bothuyne vraagt naar het effect hiervan op de opleidingen. Ik moet tot mijn spijt zeggen dat ik geen cijfers heb, hoewel ik ze al een hele tijd vraag aan de opleidingsverstrekkers. Dat maakt het mij moeilijk.

Ik ga het cru zeggen. Als men zegt dat opleidingscheques voor een aantal opleidingen niet meer kunnen, dan daalt het aantal opleidingscheques. Ik heb er geen zicht op of daardoor het aantal opleidingen is gedaald. Ik hoor er ook geen klachten over. Ik heb het al verschillende keren gevraagd, maar men zegt me dat het te vroeg is om cijfers te geven. Zelfs de cijfers van de inschrijvingen heb ik niet.

Als zou blijken dat het aantal opleidingen in de zorgsector enorm gezakt zouden zijn, dan is er een probleem. Vroeger waren er heel wat cheques die men gebruikte voor 'wellness'. Die zijn nu geschrapt, wat een verklaring zou kunnen zijn. Maar er zullen nog altijd mensen bijvoorbeeld de opleiding 'massage' volgen.

Een ander voorbeeld is 'hout en bouw'. Het volgen van 'Interieurdecoratie' valt niet onder betaald educatief verlof. Die opleiding is wellicht minder arbeidsmarktgericht waardoor er geen opleidingscheques meer voor zijn. Wil dat zeggen dat mensen die hun interieurdecoratie beter willen doen en dat als een hobby zien, dat niet meer doen? Dat weet ik niet. Ik heb daar geen cijfers over. Ik heb ook geen cijfers in verband met de personenverzorging en hoeveel er zijn vanuit wellnessopleidingen. Ik heb het dan over opleidingscheques, niet over opleidingen. Ik heb die cijfers niet. Ik heb niet meer cijfers dan de cijfers die vermeld zijn. Dat is een beetje het probleem met het jaarverslag Opleidingscheques 2010. Ik heb niet meer cijfers op dit moment. Dat biedt weinig houvast om aan te geven welk beleid ik moet wijzigen. Dat is eigenlijk de essentie van de vraag.

Uit het jaarverslag blijkt wel dat de leeftijd geen significante wijziging met zich meebrengt. Het bereiken van de specifieke kansen- en doelgroepen om een opleiding te volgen, is wel een aspect. De specifieke maatregelen die bestonden voor laaggeschoolden, worden gecontinueerd. Wat vroeger mogelijk was voor kansen- en doelgroepen, kan vandaag nog altijd: de verhoogde tegemoetkoming om een diploma hoger onderwijs te halen, de terugbetaling van de persoonlijke bijdrage voor tweedekansonderwijs, het behalen van een diploma middelbaar onderwijs en de basisvaardigheden informatica. Die zaken zijn nog altijd van toepassing.

Dat gezegd zijnde, denk ik dat we voor een echte evaluatie moeten wachten tot ik de cijfers krijg over de opleidingen zelf. Ik wil die dan zelfs zonder vragen in de commissie naar voren brengen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben begonnen met te zeggen dat die daling op zich geen probleem is. Ik veronderstel dat daar heel wat deadweighteffecten hebben meegespeeld. Het zal erop aankomen in de toekomst de middelen zeer efficiënt te besteden. Het is geen probleem dat die daar zouden wegvallen.

Het is natuurlijk jammer dat die cijfers nog niet ter beschikking zijn. Ik stel voor dat we daar alleszins op wachten. Onze bekommernis is ook niet dat het systeem onmiddellijk wordt rechtgezet. Ik geloof ook niet in wondermiddelen en bijsturingen met een onmiddellijk effect. Het is goed dat het systeem stap voor stap wordt bijgestuurd, dat men dat concreet opvolgt, en dat men, op het moment dat men kan ingrijpen, de nodige ingrepen doet. Zoals u zelf zegt, zullen we daar waarschijnlijk nog op terugkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanmoedigingspremies - 1735 (2010-2011)

De voorzitter: Over dit onderwerp stonden ook vragen om uitleg van de heer Sabbe en van mevrouw Peeters geagendeerd, maar aangezien mevrouw Peeters ziek is en de heer Sabbe vertrokken is, is mevrouw Fournier de enige overblijvende vraagsteller over de aanmoedigingspremies.

Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, in Vlaanderen worden aanmoedigingspremies uitgereikt aan mensen die ervoor kiezen om voor een bepaalde tijd in hun actieve werkperiode minder te werken. Naast een vervangend loon voor die werkvermindering ontvangen ze ook een extra premie van tijdskrediet of ouderschapsverlof. Dat premiestelsel groeit in aantal. Het betreft een kost voor de Vlaamse Gemeenschap van ongeveer 50 miljoen euro. Daarnaast besliste de Vlaamse Regering om het budget voor de premies die werkgevers krijgen voor de aanwerving van mensen met een arbeidshandicap en 50-plussers te verminderen en ook de jobkorting af te schaffen.

Het tewerkstellingsaanbod in Vlaanderen gaat opnieuw in stijgende lijn. Voor onze werkgevers wordt het steeds moeilijker om jobs in te vullen. Er moeten opnieuw meer mensen aan het werk. De Vlaamse Regering beloofde om samen met de sociale partners een evaluatie te doen in verband met deze situatie om tot hervormingen te komen in de optiek van succesvolle activering in functie van het groeiend aanbod aan tewerkstellingskansen.

Minister, binnenkort voert de Vlaamse Regering haar begrotingscontrole uit. Wanneer gebeurt de evaluatie, samen met de sociale partners, over deze hervorming in de optiek om meer mensen aan het werk te krijgen? Welk standpunt zult u innemen wat betreft de aanmoedigingspremies voor werkvermindering? Zal er tijdens de begrotingscontrole nog in meer geld voorzien worden om deze werkvermindering aan te moedigen? Welk standpunt zult u tijdens de begrotingscontrole innemen wat betreft het stimuleren van tewerkstelling voor 50-plussers en arbeidsgehandicapten?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, de vraag van mevrouw Fournier is al zeer volledig. Wat de effectiviteit en evaluatie van de aanmoedigingspremie betreft, heb ik toch nog een bijkomende vraag. Een deel van de premies is er vooral op gericht om mensen in staat te stellen langer te werken. De cruciale vraag is dan ook of die doelstelling gehaald wordt en of er resultaten zijn van ons beleid op de manier waarop men een eigen eindeloopbaan invult.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, ik heb begrepen dat mevrouw Peeters ziek is. Wat haar betreft, wil ik zeker een aantal elementen meenemen. De heer Sabbe zal kunnen lezen wat mijn antwoord is.

Mevrouw Fournier, u brengt naar voren dat we meer mensen aan het werk willen helpen en dergelijke meer. Er zijn wat vragen over die aanmoedigingspremie. De zaak is delicaat. Er is een groot verschil tussen de verschillende aanmoedigingspremies. In de private sector is de toepassing vrij beperkt. Daarnaast is er de openbare sector en de social profit. Als ik kijk naar de volumes, dan gaat ongeveer 70 percent van de aanmoedigingspremies naar de social profit, die goed is voor 30 percent van de werkgelegenheid.

Iets wat ik enigszins onderschat heb, is dat die zaken allemaal zijn vastgelegd in sociale akkoorden. In het verleden had ik wel wat ervaring met onderhandelingen, maar die is niet dezelfde als de ervaring die ik nu opdoe. Als ze zijn vastgelegd in sociale akkoorden, gaat het uiteraard om verworven rechten.

Ik kan u alleen in overleg tot een conclusie brengen. In de VIA 4-onderhandelingen vormden de aanmoedigingspremies een onderdeel en kwamen ze in de plaats van bijvoorbeeld geen loonstijgingen. Het is heel moeilijk om die gesprekken te voeren en wijzigingen door te voeren. Ik heb het dan duidelijk over de VIA 4-akkoorden, waar we nog volop mee bezig zijn.

De zaken die in de privésector gebeuren, zijn van heel beperkte aard. De grote hoeveelheid zit in de socialprofitsector. Dat is allemaal vastgelegd met paritaire comités zoals 329-01. Ik kan ze allemaal opsommen, maar dat is moeilijk.

De VIA 4-onderhandelingen lopen. Het staat op de agenda en het wordt meegenomen. Zoals altijd moet dat in een geheel worden gezien, maar het is heel moeilijk omdat heel veel mensen er vandaag gebruik van maken en gebruik willen van maken morgen. Het is bij wet vastgelegd. Men wil anomalieën wegwerken en wij hebben alternatieven voorgesteld, maar we zijn nog niet klaar, zodat ik er weinig meer over kan zeggen.

Het is moeilijk om in een commissie te zeggen wat we in de budgetcontrole aan het bespreken zijn, en het is nog moeilijker om de cijfers te geven voor de afronding van de budgetcontrole. Ik hoop dat u dat begrijpt en daar ga ik ook van uit. Een mogelijke verandering is heel beperkt en heel moeilijk. Tot vandaag is er geen verandering. We moeten dat zeker meenemen in de budgetcontrole.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: De essentie van het verhaal is hoe we meer mensen langer aan het werk zullen krijgen. Gisteren hadden we het debat over de grensarbeid. Het komt allemaal wat op hetzelfde neer.

De aanmoedigingspremie is een ideaal middel om werk en gezin te combineren. Daar staan we dus achter. Maar is dat wel een middel om de mensen langer aan het werk te houden? Hebt u daar cijfers of een visie over? U weet niet of de mensen daardoor effectief langer werken?

Minister Philippe Muylers: Dat is een heel moeilijke vraag en moeilijk te onderzoeken. Je zou elk individu de vraag moeten stellen: stel dat dit er niet was, zou u dan gestopt zijn? Voor zover ik weet, is dat onderzoek nog nooit gebeurd.

De heer Robrecht Bothuyne: Dergelijke onderzoeken zijn gebeurd met het federale tijds krediet. We zouden ook zo'n onderzoek kunnen doen bij de groep die gebruikmaakt van de maatregel.

Minister Philippe Muylers: Ik zal eens nagaan wat er bestaat. De Vlaamse aanmoedigingspremie is geen sluitend geheel. Het sluit altijd aan bij een federale maatregel.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, wilt u rekening houden met de werkgevers bij de VIA-onderhandelingen? Maar dat zult u wellicht doen, omdat het voor veel bedrijfsleiders niet altijd vanzelfsprekend is als de arbeiders of werknemers te pas en te onpas van tijds krediet of andere verlopen gebruikmaken.

U had het over de lopende onderhandelingen. Wanneer zult u daarvan resultaten hebben?

Minister Philippe Muylers: Daar kan ik niet op antwoorden. Om iets af te sluiten, zijn meerdere partijen nodig. Bij federale onderhandelingen is dat ook zo. Ik weet niet wanneer we samen tot een conclusie zullen komen. De regering gaat naar aanleiding van de budgetcontrole in de richting van: we weten wat er kan. Dat moet worden besproken met hen. We zullen zien of het dan kan worden afgerond.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over co-sourcing
- 1713 (2010-2011)**

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Ik heb op 24 juni 2010 een schriftelijke vraag gesteld over de samenwerking tussen VDAB en Voka, en co-sourcing. In verband met deze co-sourcing liep een proefproject in West-Vlaanderen dat zou worden opgevolgd en waarbij een aantal aanbevelingen zouden worden geformuleerd.

Minister, zijn er al resultaten van het proefproject en zijn ze geanalyseerd? Wat is de stand van zaken? Problemen van juridische, administratieve en organisatorische aard die de formule van co-sourcing aan het licht brengen, zouden aan de bevoegde overheid, zijnde de VDAB, worden gesignaleerd met als doel het systeem van co-sourcing alle kansen te bieden. Wanneer werden deze aanbevelingen gesignaleerd aan de VDAB? Indien dat gebeurde, wat werd met die aanbevelingen ondernomen? Hoe zijn ze in de realiteit operationeel gemaakt?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voka heeft naar aanleiding van het proefproject meegedeeld aan de VDAB dat ze het experiment voorlopig qua aandacht en opvolging terugschroeft. Ze doet dat omdat ze ziet dat er voor co-sourcing een aangepast wettelijk kader nodig is op het federale niveau. Op korte termijn lijkt er geen aanpassing te gebeuren, en er is ook geen wil om dat te doen. Dit bericht heb ik ontvangen. Als het niet juist is, wil ik het wat en hoe graag vernemen.

Er wordt niet gezegd dat het experiment niet nuttig zou zijn, het is omdat de federale wetgeving moet worden aangepast en omdat de wil daarvoor ontbreekt.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Dank u, minister. U hebt waarschijnlijk heel veel contacten bij Voka. Ik ook, maar dan meer plaatselijk. Mij werd gezegd dat er wel nog interesse is voor het project. Het loopt nog, maar het werkt een beetje op zichzelf. Zes bedrijven in het noorden van de provincie West-Vlaanderen nemen eraan deel, onder andere Bombardier en Tyco. Voka vindt dat het daar geen tussenpartner meer in moet zijn omdat die zes bedrijven dat op zichzelf doen. Bovendien is er nu minder aanbod. Er is een beetje hoogconjunctuur en dus zijn er minder tijdelijke werklozen, dus is er ietwat minder vraag. Maar ze zijn zeker nog vragende partij om dat project voort te zetten en om bepaalde aanbevelingen of een bepaald wettelijk kader te creëren om die co-sourcing mogelijk te maken.

Zij weten ook dat het grootste deel van de bevoegdheid federaal is. Maar in dat proefproject was vooropgesteld dat de VDAB aanbevelingen zou formuleren. Daarom wil ik u uitdrukkelijk vragen om dat toch nog eens op te nemen met Voka West-Vlaanderen, om te kijken wat hun standpunt is. Gisteren bevestigde Hans Maertens mij aan de telefoon uitdrukkelijk dat zij vragende partij zijn om dat allemaal op poten te zetten, zodat er, als er weer een tijdelijk dipje is in de economie, een wettelijk kader is. Nu zitten ze op het randje

van het wettelijke. Zij zijn vragende partij voor een wettelijk kader. Wilt u toch nog eens informeren bij Voka West-Vlaanderen?

Minister Philippe Muyters: Dat zal ik doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■